

Половина укупне инвалидине из претходног става исплаћује се ако су сва деца обезбеђена према прописима чл. 3 ове уредбе.

Инвалидину примају деца само ако инвалидину не прима удова.

Члан 7

Родитељи лица погинулих, умрлих или несталих, под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима, као и родитељи умрлих ратних војних инвалида од I до VII групе закључно имају право на инвалидину под условом да су неспособни за привређивање и ако су сиромашног стања или су старији од 60 година и то:

ако су уживаоци оба родитеља 1.200 динара месечно;
ако је уживалац један родитељ 1.000 динара месечно.

Родитељима који су у рату изгубили двоје или више деце ова инвалидина се повећава са 20% за свако даље изгубљено дете.

Инвалидину припада родитељима само у случају ако погинуло, умрло или нестало лице односно умрли ратни војни инвалид није оставио породицу, или ако је оставио породицу која не ужива инвалидске припадности.

Члан 8

Деди и баби по оцу и по мајци лица погинулих, умрлих или несталих под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима као и деди и баби умрлих ратних војних инвалида од I до VII групе закључно припада инвалидину под условом да су неспособни за привређивање и да су сиромашног стања или ако су старији од 60 година, и то:

ако су уживаоци деди и баба 1.000 динара месечно;
ако је уживалац само једно од њих 800 динара месечно.

Правство за пријем ове инвалидине имају дед и баба по оцу или по мајци који су се старали за подизање и васпитавање лица од којих доводе своје право, или су њих ова лица издржавала.

Инвалидину припада деди и баби под условом да погинуло или нестало лице, односно умрли ратни војни инвалид није оставио породицу ни родитеље, или ако је оставио породицу или родитеље који не уживају инвалидске припадности.

Члан 9

Као сиромашна лица сматрају се она лица која плаћају мање од 200 динара па име годишњег непосредног порез на доходак.

За лице које је у задруги узима се онај порез који на његов део припада. Под задругом у смислу ове уредбе подразумева се и заједница живота и имање оца са синовима и кћеркама.

Члан 10

Удове лица погинулих, умрлих или несталих под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима, као и удове умрлих ратних војних инвалида, које по овој уредби не примају инвалидину, а немају деце, имају приврство уносљења (чл. 20 Закона о ратним војним инвалидима).

Удове из претходног става које имају децу, имају поред приврства уносљења право на додељивање земље (чл. 17 Закона о ратним војним инвалидима) и на привредно јачање и друге повластице (чл. 22 Закона о ратним војним инвалидима).

Члан 11

Деца лица погинулих, умрлих или несталих, под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним вој-

ним инвалидима, као и деца умрлих ратних војних инвалида од 17 до навршене 23 године старости, која по овој уредби не примају инвалидину, имају право на све остале прсте заштите под условима предвиђеним у Закону о ратним војним инвалидима.

Члан 12

Родитељи лица погинулих, умрлих или несталих под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима, као и родитељи умрлих ратних војних инвалида који по овој уредби не примају инвалидину, имају право на додељивање земље (чл. 17 Закона о ратним војним инвалидима); помоћ у лечењу (чл. 18 ст. 2 Закона о ратним војним инвалидима) и привредно јачање и друге повластице (чл. 22 Закона о ратним војним инвалидима).

Члан 13

Деди и баби лица погинулих, умрлих или несталих под околностима из чл. 1 и 2 Закона о ратним војним инвалидима, као и деди и баби умрлих ратних војних инвалида, који по овој уредби не примају инвалидину, припада помоћ у лечењу (чл. 18 Закона о ратним војним инвалидима).

Члан 14

Потребни кредити за исплату инвалидских припадности по овој уредби предвиђају се у буџету Министарства народне одбране.

Ближе одредбе о начину исплате инвалидских припадности по овој уредби потписале министри социјалне политике народних република у сагласности са министрима финансија народних република.

Члан 15

Ближа упутства за извршење ове уредбе издаваће Министар народне одбране.

Члан 16

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

4 јула 1946 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

399.

На основу овлашћења из чл. 10 ст. 1) Уредбе о ревизији дозвола за рад и ликвидацији приватних кредитних предузећа прописујем

П РА В И Л Н И К

О ПОСТУПКУ ЛИКВИДАЦИЈЕ ПРИВАТНИХ КРЕДИТНИХ ПРЕДУЗЕЋА

1. Опште одредбе

Члан 1

По прописима овог правилника ликвидираће приватна кредитна предузећа поменута у чл. 1 и 2 Уредбе о ревизији дозвола за рад и ликвидацији приватних кредитних предузећа.

Члан 2

Кредитно предузеће у ликвидацији заступају пред судом и ван суда ликвидациони органи. Они су овлашћени да га обавезују и потписују на тај начин што ће код његовог назива означити да је у ликвидацији и испод тога ставити своје потписе. Ако ликвидацију спроводи ликвидациони одбор, кредитно предузеће у ликвидацији обавезују и потписују два члана ликвидационог одбора. Ликвидациони органи могу за извршење одређених послова овластити и друга лица.

II. Постављење ликвидационих органа

Члан 3

1) Спровођење ликвидације по прописима овог правилника повериће се ликвидационом одбору од три лица или једном од кредитних предузећа.

2) Ликвидационе органе одређује односно поставља и разрешава Министар финансија ФНРЈ по саслушању мишљења министарства финансија народне републике.

3) Ликвидациони одбор од три лица поставља Министар финансија ФНРЈ у смислу претходног става, и то једног као свог претставника који је уједно и председник ликвидационог одбора, другог као заступника кредитног предузећа а трећег као заступника поверилаца.

4) Ликвидациони одбор доноси своје одлуке на заједничким седницама већином гласова. Седнице се одржавају према потреби а најмање два пута месечно. О седницама се води записник.

Члан 4

Министар финансија ФНРЈ по саслушању мишљења министарства финансија народне републике одређиће решењем ликвидационим органима награду из средстава кредитног предузећа приликом њиховог одређивања односно постављања.

Члан 5

1) Отварање ликвидационог поступка по прописима овог правилника, одређивање односно постављење и разрешење ликвидационих органа уписује се у регистар протоколација односно у трговачки регистар код надлежног народног суда на основу пријаве Министарства финансија ФНРЈ преко министарства финансија народне републике.

2) Уписом ликвидационих органа у регистар протоколација односно у трговачки регистар престају функције чланова управног и надзорног одбора а и сва права и дужности старих ликвидатора, уколико се кредитно предузеће већ налази у ликвидацији, и прелазе на новопостављене ликвидационе органе.

3) Ако кредитно предузеће има постављеног делегата или управног органа или старатеља постављеног ма од које власти, уписом у регистар протоколација односно у трговачки регистар престају њихова права и дужности.

Члан 6

Ликвидациони органи раде по упутствима Министарства финансија ФНРЈ а под непосредним надзором министарства финансија народне републике.

III. Поступак ликвидације

Члан 7

1) Ликвидациони органи су дужни да, да чим буду одређени односно постављени, одлуку о ликвидацији објаве у „Службеном листу ФНРЈ“. Ако ликвидацију спроводи ликвидациони одбор, дужан је да објави истовремено и имена чланова ликвидационог одбора. Ликвидациони органи ће истовремено позвати повериоце и дужнике кредитног предузећа да, у року од месец дана од дана објаве, пријаве своја потраживања односно дуговања ликвидационим органима, уколико се из расположивих књига односно других докумената не би могао саставити тачан списак свих поверилаца и дужника.

2) Повериоци и дужници кредитног предузећа у ликвидацији имају права да, у року од месец дана од дана објаве одлуке о ликвидацији у „Службеном листу ФНРЈ“, провере своја потраживања односно дуговања. По истеку овог рока књижења се сматрају веродостојним. Прописе овог става дужни су ликвидациони органи да објаве истовремено с објавом одлуке о ликвидацији.

3) Ликвидациони органи су дужни да без одлагања обавесте надлежну пореску управу да је кредитно предузеће ступило у ликвидацију.

Члан 8

1) Ликвидациони органи ће одмах по ступању на дужност саставити почетни ликвидациони биланс у облику бруто биланса. По захтеву ликвидационих органа чланови последње управе дужни су сарађивати у састављању биланса.

2) Почетни ликвидациони бруто биланс са образложењем појединих ставова ликвидациони органи ће доставити преко министарства финансија народне републике Министарству финансија ФНРЈ.

3) Ликвидациони биланс има бити састављен према прописаној једнообразној шеми за кредитна предузећа („Службени лист ФНРЈ“ бр. 2 од 4 јануара 1946 године, односно свеска бр. 21 посебног издања „Службеног листа ФНРЈ“ — Рачунски план за кредитне установе са шемом рачуна изравњања и рачуна губитка и добитка).

Члан 9

Чим почетни ликвидациони бруто биланс буде састављен, ликвидациони органи приступиће оцени aktive према њеној прометној вредности и могућности наплате. По извршеној оцени вредности aktive, ликвидациони органи ће саставити нови биланс (реални) и приступити уновчењу aktive. Овај биланс заједно са планом за спровођење ликвидације ликвидациони органи ће доставити у року од месец дана по завршеном ликвидационом бруто билансу преко министарства финансија народне републике Министарству финансија ФНРЈ, не прекидајући посао уновчења aktive.

Члан 10

Код ликвидације осигуравајућег предузећа ликвидациони органи су дужни да установе стање портфеља (свих осигурања на снази), по грамама и врстама осигурања, а за осигурања живота и одговарајућу математичку резерву, као и имовину која служи за њено покривање, и о томе ће, чим овај посао заврши, извести Министарство финансија ФНРЈ преко министарства финансија народне републике. Уз извештај доставиће и спискове свих осигурања са потребним подацима, као и обрачун математичке резерве и преглед намесне имовине. Пошто Министарство финансија ФНРЈ донесе одлуку о томе на које ће се осигуравајуће предузеће пренети портфељ, ликвидациони органи ће тај пренос извршити у што краћем року.

Члан 11

1) Ликвидациони органи су дужни да у што краћем року заврше текуће послове, наплате потраживања и уновче осталу имовину кредитног предузећа.

2) Ликвидациони органи могу закључити нове послове само ако су исти неопходни за довршење несвршених послова отпочетих пре ликвидације.

Члан 12

Ликвидациони органи су дужни да у року од шест месеци заврше ликвидацију. У изузетно оправданим случајевима, на предлог ликвидационих органа, Министар финансија ФНРЈ продужиће овај рок.

Члан 13

У циљу уновчења непокретности кредитног предузећа ликвидациони органи ће ове изложити јавној продаји, тако да почетна цена не сме бити нижа од процене прометне вредности непокретности. У случају да се непокретности на јавној продаји не могу уновчити, ликвидациони органи ће затражити од Министарства финансија ФНРЈ преко министарства финансија народне републике одобрење да продају непокретности могу извршити путем слободне продаје.

Члан 14

1) Ако је кредитно предузеће које ликвидира по приписима овог правилника пре отварања поступка за ликвидацију предузело неку праву радњу у погледу своје имовине на штету својих поверилаца, ликвидациони органи су дужни да о томе обавесте преко министарства финансија народне републике Министарство финансија ФНРЈ, које ће по овоме донети одлуку да ли ће ликвидациони органи повести поступак код надлежних народних судова ради побијања те правне радње.

2) Ако ликвидациони органи утврде да су управни органи кредитног предузећа пре отварања поступка ликвидације извршили у управљању пословима кредитног предузећа какво дело кажњиво по кривичним и другим прописима, дужни су да то о томе одмах обавесте преко министарства финансија народне републике Министарство финансија ФНРЈ, које ће, ако нађе да дело постоји, поднети пријаву надлежном јавном тужиоцу.

Члан 15

Ако акције односно удели кредитног предузећа нису потпуно уплаћени, ликвидациони органи ће од сваког акционара односно удеоњичара наплатити неуплаћени део у границама њихове обавезе која је одређена законом и правилима а још није испуњена.

Члан 16

1) Пошто обави све потребне послове, ликвидациони органи ће саставити завршни ликвидациони биланс у коме активу сачињавају готовина и остале вредности које се нису могле уновчити.

2) Завршни ликвидациони биланс са предлогом за исплату повериоца доставиће се преко министарства финансија народне републике Министарству финансија ФНРЈ, које ће о тим предлозима донети своју одлуку у року од месец дана по пријему. На основу одобреног завршног ликвидационог биланса, ликвидациони органи ће измирити повериоце кредитног предузећа и, по том, акционаре односно удеоњичаре.

3) При састављању списка обавеза које се имају измирити из средстава из ст. 1) овог члана, ликвидациони органи ће их расподелити на повериоце по реду исплате из чл. 5 Уредбе о ревизији дозвола за рад и ликвидацији приватних кредитних предузећа.

4) Остатак средстава из ст. 1) овог члана по измирењу свих поверилаца поделиће се на акционаре

односно удеоњичаре према њиховим уплаћеним акцијама у смислу чл. 17 и 18 овог правилника.

5) Ако кредитно предузеће није презадужено а нема довољно расположивих средстава да потпуно исплати своје повериоце, ликвидациони органи могу издати предлог за њихово делимично измирење, придржавајући се прописа чл. 5 Уредбе о ревизији дозвола за рад и ликвидацији приватних кредитних предузећа, с тим, да се повериоци коначно исплате до свршетка ликвидације.

Члан 17

1) Износи које повериоци не би подигли пре брисања кредитног предузећа у регистру протоколација односно у трговачком регистру, као и износ који је преостао за поделу акционарима односно удеоњичарима, положиће се надлежном народном суду у депозит. Суд ће ове износе исплатити лицу, на чије су име положени а код акција односно удеоњичаца лице које поднесе акцију односно удеоњичу. У овом случају суд ће таку акцију односно удеоњичу задржати и на њој означити да је исплаћена, коме је исплаћена и у ком износу.

2) Са исплаћивањем акција односно удеоњича као и поверилаца из ст. 1) чл. 18 овог правилника не сме се почети пре истека једне године дана од брисања кредитног предузећа у регистру протоколација односно у трговачком регистру.

Члан 18

1) Повериоци који кредитном предузећу нису били познати а своја потраживања нису благовремено пријавили до дана кад је завршио ликвидациони биланс послат на одобрење у смислу ст. 2) чл. 16 овог правилника, биће измирени, уколико се накнадно буду пријавили пре истека године дана од дана брисања кредитног предузећа у регистру протоколација односно у трговачком регистру, из имовине преостале за поделу акционарима односно удеоњичарима, и то у пуном износу ако је преостала имовина већа од укупног износа њихових потраживања, иначе у сразмери између преостале имовине и укупног износа њиховог потраживања. Измиревање се врши по истеку рока из ст. 2) чл. 17 овог правилника.

2) Коначно преостала имовина дели се, пошто буду измирени и повериоци из претходног става, акционарима односно удеоњичарима у сразмери између ове коначно преостале имовине и уплаћеног износа акциске односно удеоњичке главнице кредитног предузећа.

3) Распоред преостале односно коначно преостале имовине у смислу ст. 1) и 2) овог члана врши надлежни народни суд код кога је преостала имовина положена у депозит.

Члан 19

1) Предлог за брисање кредитног предузећа у регистру протоколација односно у трговачком регистру стављаће Министарство финансија ФНРЈ преко министарства финансија народне републике надлежном народном суду, а према извештају ликвидационих органа о завршеној ликвидацији.

2) Све списе и књиге кредитног предузећа ликвидациони органи ће склопити на сигурно место које буде одредио надлежни народни суд, и оне ће се чувати десет година.

IV. Ликвидација банкарских односно осигуравајућих послова кредитних предузећа која се баве и другим пословима

Члан 20

1) Ако се кредитно предузеће осим банкарским односно осигуравајућим бави и другим пословима, а

у општем привредном интересу је да се оно и даље бази тим другим пословима, може Министарство финансија ФНРЈ на предлог министарства финансија народне републике наредити ликвидацију само банкарских односно осигуравајућих послова, а то на тај начин што ће се банкарски односно осигуравајући послови дотичног кредитног предузећа пренети са одговарајућим покривљем на кредитно предузеће које одреди Министар финансија ФНРЈ.

2) Ликвидацију банкарских односно осигуравајућих послова у смислу претходног става спровешће управни одбор дотичног кредитног предузећа под непосредним и сталним надзором делегата а по упутствима Министарства финансија ФНРЈ, која ће примати преко министарства финансија народне републике. Делегата поставља Министар финансија ФНРЈ по саслушању мишљења министарства финансија народне републике.

V. Прелазне одредбе

Члан 21

Пријављена и досуђена ратна штета не улази у ликвидациони биланс. Потврда о досуђеној ратној штети предаће се надлежном народном суду. Ако из чисте имовине за исплату повериоца кредитног предузећа није могло у целости да исплати повериоце, приложиће се списак повериоца у коме је означена сума њиховог потраживања и исплаћени односно за исплату одређени износ. Суд ће, кад потврда о досуђеној ратној штети буде реализована, расподелити примљени износ на непотпуно измирене повериоце у смислу ст. 3) и 4) чл. 16 и ст. 1) чл. 18, а исплатити по истеку рока из ст. 2) чл. 17 овог правилника.

VI. Завршне одредбе

Члан 22

Ликвидациони поступак по прописима овог правилника није ослобођен примењивања прописа о таксима.

Члан 23

Потребна упутства у вези са применом овог правилника даваће Банковно-валутно одељење Министарства финансија ФНРЈ.

Члан 24

Овај правилник ступа на снагу кад се објави у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

VII бр. 12170

11 јула 1946 године

Београд

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

400.

На основу чл. 70 и 71 Закона о непосредним порезима, прописујем

П РА В И Л Н И К

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАКОНА О НЕПОСРЕДНИМ ПОРЕЗИМА

Члан 1

Тачка 17 члана 14 Правилника за извршење Закона о непосредним порезима, којом је прописано обавезно набављање порезних књижица од стране радника и намештеника, укида се.

Члан 2

Тачка 1 члана 23 Правилника за извршење Закона о непосредним порезима мења се тако да нови текст гласи:

„Порез по IV групи не плаћају установе које врше јавну службу. На предлог Министра финансија Влада ФНРЈ ће прописати које ће се установе сматрати установама које врше јавну службу. Под изразом да порез по IV групи не плаћају установе које врше јавну службу треба разумети, да су поменуте установе ослобођене плаћања пореза на све своје приходе без обзира на врсту и природу извора одакле ови приходи потичу. Према томе, од оваквих установа неће се у току године наплаћивати ни порез по одбитку на приходе који овом порезу подлеже“.

Члан 3

Овај правилник ступа на снагу кад се објави у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

V бр. 6605

9 јула 1946 године

Београд

Министар финансија,
Сретен Жујовић, с. р.

401.

Пошто је констатовано да осигуравајућа предузећа на трошкове употребљавају у извесним случајевима чак и преко половине укупног износа који наплате на име прехија, чиме се несумњиво — ако би се то продужило — доводе у опасност интереси осигураника и угрожава сама институција осигурања, — на основу члана 32 Закона о уређењу и деловању кредитног система, издајем

НАРЕДБУ

О МАКСИМИРАЊУ ТРОШКОВА КОД ОСИГУРАВАЈУЋИХ ПРЕДУЗЕЋА

1) Укупни месечни трошкови из пословања осигуравајућих предузећа не смеју да износе више од 30% укупног месечног инкаса. —
Објашњење:

а) Под укупним месечним трошковима подразумевају се сви издаци у вези са осигуравајућим пословањем у једном месецу, као на пр. плате чиновника укључивши награде и додатке итд., плате аквизитера, укључивши награде и додатке, провизије, порези и таксе (не оне које су плаћене у односном месецу него које отпадају на тај месец), ватрогасни допринос, социјални доприноси, путни трошкови, кирија за просторије, осветљење, огрев и сл. Кирије и трошкови око зграда (подразумевајући под њима и порезе на зграду) не улазе у ову калкулацију.

б) Под укупним месечним инкасом подразумева се укупни стварни (не на бази консигнација) инкасо у току месеца по одбитку удела реосигураваача у премјама а по додавању провизије примљене од реосигураваача.

2) Прилагођавање трошкова пропису под 1) има се извршити у року од три месеца, тако да се разлика између досадашњег процента трошкова и процента од 30% сваког месеца смањи за једну трећину.